

liaisonner; 4. (задърствамъ камани на зиждане), enlier; 5. (съ клана), bâillonner; 6. -са, vr. se lier, s'unir; 7. fig. se marier, s'enchaîner à; 8. (съ иѣкого), se faufler.

Свързеване, sn. la cohérence, empaquetage, fenton ou fanton *m*, suite *f*; || fig. la liaison, tissu *m*, texture *f*; || Phys. la cohésion.

Свързка, sf. le faisceau, lien *m*, copule, relation *f*, rapport *m*; 1. fig. la liaison; 2. Archit. le tirant; 3. (бояча *t*), la troussse; 4. (на дѣловны хартии), le dossier; 5. напрѣчна — на подъ, la lierne; 6. (въ мысли), la logique; 7. (стоки), le ballot; 8. описане -ки, Anat. la syndesmographie et -mologie.

Свързливъ, adj. combinable.

Свързлиница, sf. l'habitation *f*, domicile *m*; 1. fig. le siège; || движамъ —, vr. lever le siège; 2. нѣмане въ —, la non-résidence.

Свързване (на тѣсно мѣсто), sn. la claustration.

Свърхественъ, adj. antiphysique.

Свършакъ, sm. la fin, terme *m*, extrémité *f*, trépas et trépassement *m*; 1. fig. l'oméga *m*, le décès; 2. (на слово), l'épilogue *m*; 3. (умрѣло), le noir trajet; 4. при -ть, а la sortie de.

Свършевамъ, vr. finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédier, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. fig. trancher, vider; 2. (до край иѣщо), fig. mettre la sceau à; 3. (работата си), faire son sillon; 4. (скоро), sabrer; || fig. troubser; 5. -са, vr. finir et en —, se terminer, expiration, décéder; 6. свършеваса, v. imp. il expire, il passe; || -ватса, ils terminent en; 7. който са свършева, fig. expirant, adj.; 8. то са свърши веке, c'est entendu.

Свършеване и -шено, sn. la fin, finiment, accomplissement *m*, terminaison, consommation, décision, conclusion; || fig. la clôture; || (на рѣчь), Gram. la désinence.

Свършено, adv. tout est dit; || -то, sn. le finiment.

Свършентъ, adj. fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. fam. toisé; 2. надвѣ натри —, baclé, adj.; 3. това го има -шено, cela vaut fait.

Свършителенъ, adj. final.

Сврѣделенъ станъ, sm. l'alcôve *m*.

Сврѣдле, sn. le lasseret et laceret, la queue-de-cochon.

Сврѣдлева дупка, sf. la forure.

Сврѣдель, sm. la vrille, perce *f*, pointeau, amorçoir, ébauchoir, évidoir, biseau, archet, foret *m*, tariere *f*; 1. (за витла или за гласини), le taraud; 2. земяни —, la sonde ou tariere; 3. (у кацара), la losse et lousse; 4. пробиване съ — земя, le

sondage; 5. опытвамъ съ — земя, vr. sonder; 6. майсторъ на -ди, un vrillier.

Свъквамъ, vr. assembler, évoquer; 1. (кучета), Vén. rompre; 2. (за наговаряне), aboucher; 3. сръгъ кучета), Vén. forfuir du cor, grailler; 4. (събране), convoquer; 5. -вамеса, vr. en appeler à.

Свъкване, sn. la convocation.

Свѣклившъ, adj. convocable.

Свѣрачъ, ka, s. musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; || (кога свир), un exécutant.

Свѣристель, sm. oiseau, le ja-seur.

Свѣрене (на свир), sn. l'exécution *f*.

Свѣрка, sf. le chalumeau, flageolet *m*, loure, anche *f*; || промѣнявамъ —, vr. fam. déchanter.

Свѣркамъ (съ свита рѣка), vn. sifler en paume *f*; || свѣрка (за свѣтъръ-тѣ), v. imp. il susurre. [tion et -surrement.]

Свѣркане (на свѣтъръ-тѣ), sn. la susurra-Sвѣркаръ, sm. un cornemuseur.

Свѣрнувамъ (пѣсни), vn. siffler.

Свѣрноване, sn. le sifflement, sifflerie *f*, coup de sifflet, *m*.

Свѣрни, sf. Mus. l'air *m*; 1. (на инструментъ), Mus. le toucher; 2. (съ тѣрбила или тромпеты), la fanfare; 3. страсть къмъ —, la mélomanie; 4. страсть пристрастъ на —, sc. mélomane.

Свѣрчица, sf. le broui.

Свѣрыа, vn. Mus. exécuter; 1. (съ инструментъ), jouer; 2. (съ иѣщо), Mus. toucher; 3. (пакъ или изноно), rejouer; 4. (музикато, арфа, гитара), Mus. pincer; 5. (съ тѣрбила), sonner; 6. (съ уста), siffler; 7. свѣрять, v. imp. ils chuchotent.

Свѣстене, sn. la cognition.

Свѣстенъ, adj. raisonnable, conscient, catégorique, religieux.

Свѣстно, adv. en conscience, en sûreté de. **Свѣсть**, sf. la conscience, le fer intérieur, la scrupule; 1. fig. le tribunal de la conscience, religion *f*; 2. беспокойство на -та, le scrupule; 3. біене —, fig. le cri.

Свѣстявамъ, vr. désabuser, désaveugler, désenchanter; || -са, vr. se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits *m*, se faire scrupule de.

Свѣстяване и -тene, sn. le désabusement, désaveuglement, désenchantement *m*, conscience *f*.

Свѣтени, sn. la splendeur, resplendissement, rayonnement *m*, gloire *f*; || fig. l'éclaire, éclat, feu, *m*; || Phys. la coruscation.

Свѣтилникъ, sm. la lanterne, torchère *f*.

Свѣтило, sn. le luminaire; || fig. le flambeau, fanal *m*.

Свѣткавица, sf. la foudre, tonnerre, éclair *m*, fulguration *f*.